

“L’energia eòlica és compatible amb el turisme i l’agricultura, i n’hi ha exemples arreu del món”

ENTREVISTA A

Jaume Morrón gerent de la patronal Eoliccat

Tivissa Andreu Prunera

Pregunta: Sembla que el nou Decret llei d’energies renovables ha impulsat la presentació de nous projectes eòlics a Catalunya.

Resposta: Catalunya ha estat deu anys aturada en energies renovables, mentre que tot el món està transitant cap a les renovables. Ara, per fi tenim una legislació que facilitarà que a Catalunya pugui anar com la resta del món. I com que portem tant de retard és normal que al començament de l’aplicació de la nova regulació hi haja una certa acumulació de projectes. Necessitem nous parcs i s’aniran construint, de forma neta i endreçada.

P: Es va dir que el nou decret facilitaria la dispersió dels projectes, però les comarques que n’han rebut més són la Ribera d’Ebre i la Terra Alta.

R: La tecnologia ha millorat i ara els parcs poden estar en alguns llocs on no podíem anar fa 10 anys, però encara hi ha certa concentració en unes determinades zones. No podem posar un parc eòlic a la serra de Collserola perquè allà no hi fa vent. Però a la Ribera d’Ebre, a la Segarra, a l’Anoia, al Baix Camp, al Baix Ebre, a la Conca de Barberà, a l’Empordà, al Solsonès o a la Terra Alta sí que hi fa vent. Per tant, és previsible que els projectes vagin més en estes zones.

P: Doncs a dia d’avui a l’Empordà no hi ha cap parc aerogenerador i a les Terres de l’Ebre un 40% de tot el país.

R: A més que hi bufe el vent, ens calen més coses. Jo soc de Tarragona i visc a Tarragona i em declaro habitant del sud, tot i no ser de les Te-

rres de l’Ebre. De vegades tenim tendència a sentir-nos agreujats per segons quines coses. Jo per l’energia eòlica no me’n sento. A l’Empordà no hi ha cap parc eòlic en funcionament perquè el bon vent està a les serraldes, i no en els plans. En els plans, on es poden posar des del punt de vista ambiental, hi ha turbulències que impedeixen que qualsevol aerogenerador pugui funcionar adequadament. A la serra sí. Però són espais protegits: d’interès natural o parcs naturals, etc. El mateix passa a altres indrets com la serra de Prades o al Montsant.

P: Però són 24 nous parcs eòlics només a l’Ebre.

R: Aquí hi ha un petit embolic, que convé aclarir. Les empreses presenten primer els seus projectes a la ponència d’energies sostenibles, que els declara viables o no. I resulta que alguns dels projectes presentats per diferents empreses estan situats en el mateix lloc. I són uns quants! Això vol dir que, si hi ha quatre parcs projectats en una mateixa serra, quants en tiraran endavant? Doncs com a molt un! Per això, els números tractats així no són del tot exactes.

P: Al primer desplegament d’energia eòlica, a principis de segle, molts ajuntaments hi van veure una oportunitat. Però sembla que això ara ha canviat i en comarques com la Terra Alta hi ha un front comú d’alcaldes contra l’energia eòlica. Diuen que no han aportat desenvolupament al territori i que s’han incomplert acords.

R: Estic en desacord amb la gent que diu que no ajuden al desenvolupament local. Els convenis que es van signar entre empreses i ajunta-

Jaume Morrón és gerent de la patronal eòlica.

DESTACAT

Desestimen un parc entre Vandellòs i Tivissa

■ La ponència d’energies renovables ha declarat inviable el parc eòlic de Motarro II. Promogut per l’empresa Eòlica de Montalt i projectava un parc de sis aerogeneradors, amb una potència total de 34 MW. Cinc dels sis aerogeneradors s’hagués construït al terme municipal de Vandellòs i l’Hospitalet de l’Infant, i un al terme de Tivissa. El projecte també preveia la construcció d’una línia elèctrica d’evacuació fins al terme municipal de Garcia. Amb la resolució de la ponència, que va tenir lloc el passat 29 de juny, el parc eòlic no pot tirar endavant tal com estava plantejat en este projecte. En les properes setmanes, s’espera que la ponència resolga la viabilitat dels emplaçaments de la vintena de projectes que encara queden per valorar només a les Terres de l’Ebre.

ments eren voluntaris i tots incorporen una clàusula que deia que, si en algun moment s’aplicava un impost equivalent l’IBI als parcs eòlics, als BICES -Béns Immobles de Característiques Especials- este import es deduiria del conveni. I això ha anat passant. Les aportacions de l’energia eòlica és la mateixa des del principi. A què es destinen estos diners és feina dels ajuntaments, els diners seguixen arribant. Un parc de 48 Megawatts, mitjà, fa una aportació de 150 o 160.000 euros cada any a un Ajuntament. És una quantitat considerable.

P: El Consell de la Ribera d’Ebre demana que es tinga en compte la voluntat dels ajuntaments.

R: Naturalment. I ho recull la llei! En estos moments estem en fase prèvia a la tramitació dels projectes. Els projectes s’han presentat a la ponència de renovables i esta decia si el projecte és viable o no. Si és viable, el promotor té sis mesos per a presentar un projecte complet: amb tots els ets i uts, amb la declaració d’impacte ambiental, l’estudi tècnic, etc. Si no és viable, el recorregut del projecte acaba. I els ajuntaments són consultats tant per la

ponència, com també en la segona fase. És més, qualsevol ciutadà afectat també pot presentar alegacions.

P: Tants parcs eòlics són compatibles amb altres sectors com l’agricultura o el turisme?

R: I tant. I hi ha moltíssims exemples a tot el món: des de Lapònia fins a Sud-àfrica. Hi ha completa compatibilitat entre activitats econòmiques com l’agricultura i el turisme, per descomptat. I jo convido els alcaldes i els consellers comarcals de la Ribera d’Ebre que ho estudien i, si volen, ho parlarem, explicarem i ensenyarem esta munió d’exemples. I no cal anar gaire lluny, també hi són a Catalunya. Hi ha rutes turístiques a cavall, en bicicleta, a peu, utilitzant les infraestructures que es creen al voltant dels parcs eòlics, als camins. Podem explicar-les a qualsevol entitat o administració si ho volen.

P: Si diu que ha estat tan bona i és compatible en tot. Per què hi ha territoris sencers en contra?

R: Nosaltres vam encarregar una enquesta sobre este tema l’any passat. Va ser a una empresa de renom en general perquè estudiés l’opinió, no de la població catalana en general sinó només la dels municipis on hi han parcs en funcionament. I només el 12% de les persones enquestades van respondre “Sí” a una pregunta que plantejava que si volien que el parc eòlic del seu municipi desapareixés. El 75% dels enquestats estaven molt o bastant satisfets amb la presència del parc eòlic. De fet, rebem contínuament missatges de particulars que ens demanen que envien una empresa per a veure si hi pot construir un parc eòlic. N’acabem de rebre una de Miravet. Un parc no es va poder fer i ara una persona ens ha enviat un correu electrònic perquè està interessat en si a la seua finca fa vent per a poder-hi posar un parc.

P: Vaja

R: A part, hi ha una transició energètica en marxa. Catalunya no es quedarà a la cua. El que hem de fer és parlar-ne més i debatre més... tots necessitem més diàleg. ■